

РЕШЕНИЕ

№ 142

гр. Пазарджик, 14.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, Х НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Таня Петкова

при участието на секретаря Мая Владова
като разгледа докладваното от Таня Петкова Административно наказателно дело № 20225220201575 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба от К. Х. К., с ЕГН- *****, с адрес гр. П., ул. „Д.С.“ ***** чрез пълномощника адв. Д. К. от АК- Бургас, против Наказателно постановление № 2022-340-08-03 от 18.02.2022 г. издадено от Началника на РУ- Септември при ОДМВР гр. Пазарджик, с което за нарушения на чл.60 ал.1 т.3 бук.“е“ и чл.96 ал.4 от ЗОБВВПИ на основание чл.184 ал.1 и чл.190 ал.1 от ЗОБВВПИ са наложени съответно глоба в размер на 3 000 лева и отнемане на Разрешително № 20220840126 за съхранение носене и употреба на ООБ за срок от 1 година и глоба в размер на 500 лева.

В жалбата се релевират оплаквания за материалноправна и процесуалноправна незаконосъобразност на НП, поради което се иска отмяна на същото като незаконосъобразно. С жалбата се претендират разноски в полза на жалбоподателя.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован не се явява, но се представлява от надлежно упълномощен адвокат, който поддържа жалбата излага аргументирано становище в подкрепа на искането си за отмяна на НП като незаконосъобразно. Алтернативно предлага да бъде изменено като се

намали размера на наложената глоба. Прави искане за присъждане в полза на жалбоподателя на сторените от него разноски за заплащане на адвокатско възнаграждение, съгласно представения списък на разноските.

Въззиваемата страна, редовно призована не изпраща законов или процесуален представител. По делото не е представено писмено становище по същество.

Като взе предвид изложените в жалбата оплаквания и становището на процесуалния представител на въззивника и прецени събраните по делото писмени и гласни доказателства, при съблюдаване разпоредбата на чл.63 от ЗАНН, съдът прие за установено следното:

Жалбоподателят е санкциониран с НП за това, че на 11.09.2022 г., около 06,00 часа, в с. В. на ул. „Първа“ пред № 12, носи след употреба законно притежавано огнестрелно оръжие- ловна гладкоцевна пушка „Бенели- М2“ кал.12 с № M0119451Q/C1541527N, притежавана по Разрешително № 20220840126, издадено от РУ- П. валидно до 07.08.2027 г. Оръжието било носено и използвано след употреба на алкохол 1,75 промила в издишвания от К. въздух, установен с техническо средство „Алкотест Дрегер 7510“ с фабр. № ARBA 0098 и № на проба 04347 в 06,21 часа на 11.09.2022 г. Освен това оръжието се пренасяло открито без поставено заключващо устройство на спусъка.

Всичко това съставлявало нарушение на чл.60 ал.1 т.3 бук. „е“ от ЗОБВВПИ и чл.96 ал.4 от ЗОБВВПИ, поради което против жалбоподателя бил съставен АУАН с бл. № 197685 на 12.09.2022 г. в негово присъствие, след което му бил предявен и връчен срещу подпис. В акта жалбоподателят не направил възражения.

Въз основа на акта било издадено атакуваното НП, в което било отразено, че това е станало на 18.02.2022 г. НП е връчено на жалбоподателя на 17.10.2022 г., видно от разписката към същото, а жалбата против санкционния акт била подадена от надлежно упълномощен от наказаното лице адвокат чрез АНО до съда по пощата на 28.10.2022 г., видно клеймото на пощенския плик (л.9), поради което е процесуално ДОПУСТИМА, като подадена в срока по чл.59 ал.2 от ЗАНН, от лице, активнолегитимирано да инициира съдебен контрол за законосъобразност на НП и пред компетентния съд.

Гореописаната фактическа обстановка съдът възприе въз основа на събраните по делото писмени доказателства и показанията на актосъставителя Е. Д.. Съдът кредитира в цялост показанията на свидетеля Д. като логични, последователни, вътрешно безпротиворечиви и съответни на приобщените по делото писмени доказателства. Съдът възприема в цялост приобщените по делото писмени доказателства, тъй като при преценката им не са налице основания за дискредитиране, на който и да е от доказателствените източници, събрани в хода на АНП и съдебното следствие.

При така установената фактическа обстановка от правна страна съдът приема, че жалбата е ОСНОВАТЕЛНА поради следното:

Съдът действайки в рамките на цялостния контрол за законосъобразност на НП, намира че в хода на АНП са допуснати съществени процесуални нарушения накърняващи правото на защита на санкционираното лице, до степен на невъзможност за неговото адекватно упражняване.

Съгласно разпоредбата на чл.57 ал.1 т.2 предл.1 от ЗАНН задължителен реквизит на НП е датата на неговото издаване. Както се посочи по-горе, а и видно от приобщеното като доказателство атакувано НП, е че като дата на издаването му е записана 18.02.2022 г. Същевременно в обстоятелствената му част, а и от изложените в АУАН обстоятелства, става ясно, че вменените на жалбоподателя нарушения са извършени на 11.09.2022 г. При това положение издаването на НП предхожда извършването на нарушенията, което няма как да е вярно. Съдът същевременно не може да извлича датата на съставяне на НП по тълкувателен път. Освен това датата на съставяне на НП като задължителен реквизит на същото е от съществено значение, с оглед законосъобразното ангажиране на административнонаказателната отговорност на нарушителя или иначе казано дали е спазен преклузивния срок по чл.34 ал.3 от ЗАНН. При това положение е допуснато СПН, от категорията на абсолютните водещи до отмяна на НП.

Налице е и друг процесуален порок, а именно нарушение на разпоредбите на чл.42 т.4 и чл.57 ал.1 т.5 от ЗАНН при съставянето на АУН и НП, тъй като описанието на нарушенията е непълно и неясно. В АУАН и НП се установява различие в описанието на първото нарушение. В НП буквално е записано, че жалбоподателят „...носи, след употреба, законно притежавано огнестрелно оръжие...“, от което следва извода, че жалбоподателят е

употребил оръжието, след което го е носел. След това е уточнено, че оръжието е носено и използвано след употреба на алкохол, доказана по надлежния ред. В предхождащия издаденото НП АУАН е посочено единствено, че жалбоподателят „носи“ въпросното законно притежавано оръжие след употреба на алкохол. При това положение с НП за пръв път се вменява на жалбоподателя адм. обвинение за това, че той не само е носел оръжието, но и го е употребил и използвал, което обвинение не му е било повдигнато със съставения и предявен АУАН. По този начин драстично се засяга правото на защита на наказаното лице, тъй като то е лишено от възможността да разбере в какво нарушение е обвинен точно, защото той се брани срещу конкретните факти, а в случая не може да изгради адекватна защита. Освен това според разпоредбата на чл.60 ал.1 т.3 бук.“е“ от ЗОБВВПИ се забранява „носенето и употребата“ на оръжието. Санкционната норма, която е и материално правна, тъй като съдържа състава на нарушението, на чл.184 ал.1 от ЗОБВВПИ, също предвижда „носене и употребяване“ на оръжието. Тосет не е достатъчно само да бъде носено оръжието, а същото следва да бъде и употребено от дееца и това да е станало, след като е употребил алкохол, чието установяване да е станало по реда предвиден в ЗДВП, съответно Наредба № 1/2017 г.

Налице е и друго допуснато нарушение от кръга на съществените свързано с описанието на нарушението, тъй като в АУАН е посочено, че оръжието е с № M0119451Q/C1542527N, а в НП е посочен № M0119451Q/C1541527N. Вярно е, че се касае за разлика само в една цифра в номера на оръжието, но тя съществено променя неговата идентификация и по този начин привлеченото към административнонаказателна отговорност лице е лишено от възможността да разбере за какво оръжие е обвинен, че е носел (използвал, употребил), след употреба на алкохол. Не може да се приеме за допуснатата ОФГ, тъй като съдът не може по пътя на тълкуването да извлича волята на АНО.

Налице е непълнота и в описанието на второто нарушение, тъй като не става ясно кога, къде и дали същото оръжие, посочено в описанието на първото нарушение, „се пренася“ без заключващо устройство на спусъка. Неуточнено е и в какво се състои това „пренасяне“.

Разпоредбата на чл.96 ал.4 от ЗОБВВПИ разписва няколко изисквания

по отношение на пренасянето на оръжие и боеприпаси. Като последното изречение от същата регулира възможността дългоцевното оръжие да се пренася и в калъф със заключващо устройство на спуська. От описанието на нарушението първо не става ясно, дали оръжието е било пренасяно от нарушителя в калъф, заради което важи изискването за поставено заключващо устройство на спуська. Още повече, че това е една от възможностите за пренасяне на оръжието предвидена в цитираната разпоредба на закона.

Всичко посочено до тук е достатъчно основание за отмяна на НП като незаконосъобразно поради допуснати нарушения на процесуалния закон, накърняващи правото на защита на наказаното лице.

Съдът обаче намира, че е налице и още едно основание за отмяна на НП, касаещо спора по същество. Това е така, тъй като вменените на жалбоподателя административни нарушения не са доказани до необходимата степен на несъмненост.

От показанията на актосъставителя Е. Д. се установи, че той е бил в състава на полицейския АП към РУ- Септември, посетил подаден сигнал в ОДЧ на управлението за лица, които били „извадили оръжие“ на пътя в с. В.. Когато пристигнал на място установил собственика на къщата, а впоследствие и приятеля му- жалбоподателя К. и още две лица. Св. Д. заяви, че след като е питал лицата за притежание на оръжие, жалбоподателят извадил, намираща се зад хладилника ловна пушка без калъф и заключващо устройство на спуська. Пак от неговите показания стана ясно, че на въпроса към лицата дали са стреляли с пушката, жалбоподателят пояснил, че е дал пушката си на свия приятел С.К., за да се снима последния пред автомобила на улицата пред дома му. Която впоследствие К. бил стрелял няколко пъти с пушката. Св. Д. поясни, че жалбоподателят и останалите лица били в нетрезво състояние, поради което бил повикан за съдействие патрул на пътен контрол, който тествал жалбоподателя с техническо средство Дрегер, което отчело алкохол в издишвания от него въздух.

От разпечатката от техническото средство „Алкотест Дрегер 7510“ с фабр. № ARBA 0098 (л.34) се установява, че в 06,21 часа на 11.09.2022 г. е извършена проба и че отчетения резултат е 1,76 промила.

От така събраните доказателства става ясно, че жалбоподателят нито е

носел, нито е употребил въпросната законно притежавана от него пушка. Носенето и употребата на оръжието са били от страна на лицето С.К., след като К. му я предоставил. ЗОБВВПИ не предвижда изричен състав на нарушение касаещ предоставяне на законно притежавано оръжие на друго лице. Освен това жалбоподателят не е пренасял тази ловна пушка без калъф и заключващо устройство на спусъка, а е съхранявал това оръжие не по разписания от закона ред. Административно обвинение обаче за нарушение на разпоредбата на чл.193 ал.1 във вр. с чл.98 ал.1-3 от ЗОБВВПИ не е вменено на жалбоподателя.

На следващо място законът изисква носенето и употребата на законно притежаваното от лицето огнестрелно оръжие да е извършено след като е употребил алкохол. Или иначе казано употребата на алкохол следва да предхожда носенето и употребата на оръжието. В случая е безспорно, че жалбоподателят е употребил алкохол. Св. Д. в показанията си сочи, че К. е бил в нетрезво състояние. Стана ясно, че е бил тестван с техническо средство, което е отчело алкохол в издишвания от него въздух в концентрация 1,75 на хиляда. Недоказан обаче остана фактът дали тази употреба на алкохол е предхождала боравенето с огнестрелното оръжие. Това е така, тъй като от изготвените докладни записки (л.8, л.15) от полицейските служители работили по случая, сигналът е подаден първоначално от ОДЧ към АП в 05,45 часа, а екипът на пътен контрол е получил сигнала около 06,05 часа. Пробата за алкохол на К. е направена в 06,21 часа. Според св. Д., когато са пристигнали на място жалбоподателят се прибирал в дома на К., където минути след това е установен с още две лица. Според повдигнатото обвинение нарушението е извършено около 06,00 часа. При тези обективни факти и при липсата на доказателства, че редът за изпробване на употреба на алкохол съгласно ЗДвП и Наредбата е спазен изцяло, т.е. на жалбоподателят да е показан резултата от техническото средство, той да не го е оспорил, да му е разяснена възможността да бъде тестван с доказателствен анализатор или даде кръв за химическо изследване и т.н.), остава неясно и недоказано в кой момент точно е употребил алкохол жалбоподателя и кога и дали е носел и употребил законно притежаваното от него ловно оръжие. Това е така тъй като първоначално сигналът е подаден в 05,45 часа, а пробата с техническото средство е извършена след 36 мин. и тъй като резултатът е само от техническото средство може да се предполага, че в интервала между

подаването на сигнала и извършването на пробата, жалбоподателят е употребил алкохол. Доказателства в тази насока липсват, но липсват и такива за това, че алкохолът е употребен от К. преди подаване на сигнала за употребеното оръжие на тел.112.

С оглед на всичко изложено до тук, съдът намира, че АНО необосновано е ангажирал административнонаказателната отговорност на жалбоподателя, налагайки му адм. наказание за двете вменени нарушения, при което е издал един незаконосъобразен санкционен акт, който следва да бъде отменен.

При този изход на делото основателна се явява претенцията на процесуалния представител на въззивника за присъждане на разноси за заплатен адвокатски хонорар в полза на жалбоподателя. Това е искане е направено своевременно, а именно в хода на съдебното производство преди обявяване делото за решаване. Пълномощникът има право на такива разноси предвид изхода на делото и съгласно разпоредбата на чл.63д ал.1 от ЗАНН, препращаща към чл.143 от АПК. По делото е представен договор за правна защита и съдействие (л.3) и Списък на разноските (л36), от които се установява, че договореното адвокатско възнаграждение в размер на 500 лева жалбоподателят К. е заплатил в брой на адвокат Д. К. от АК- Бургас. При това положение ОД на МВР Пазарджик като ЮЛ са със самостоятелен бюджет, към което учреждение е структуриран органът издал НП, следва да бъде осъдена да заплати от бюджета си в полза на жалбоподателя посочените по-горе съдебни разноси.

Така мотивиран и Районен съд Пазарджик в настоящия състав, след като извърши анализ на установените обстоятелства и на основание чл.63 ал.2 т.1 във вр. с ал.3 т.1 и т.3 от ЗАНН,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 2022-340-08-03 от 18.02.2022 г. издадено от Началника на РУ- Септември при ОДМВР гр. Пазарджик, с което на К. Х. К., с ЕГН- *****, с адрес гр. П., ул. „Д.С.“ ***** за нарушения на чл.60 ал.1 т.3 бук.“е“ и чл.96 ал.4 от ЗОБВВПИ на основание чл.184 ал.1 и чл.190 ал.1 от ЗОБВВПИ са наложени съответно глоба в размер на 3 000 лева и отнемане на Разрешително № 20220840126 за

съхранение носене и употреба на ООБ за срок от 1 година и глоба в размер на 500 лева, като **незаконосъобразно**.

ОСЪЖДА ОД на МВР- Пазарджик, представлявана от директор, ДА ЗАПЛАТИ на К. Х. К., с ЕГН- *****, с адрес гр. П., ул. „Д.С.“ ***** разноси в размер на 500 (петстотин) лева- за адвокатско възнаграждение за един адвокат.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщението пред Административен съд Пазарджик.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____